

Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή (1873 – 1950)

Ο **Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή** γεννήθηκε στο Βερολίνο όταν ο πατέρας του ήταν ο πρέσβης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σπούδασε στην Στρατιωτική Σχολή των Βρυξελλών (1831-1895) όπου τα μαθηματικά είχαν σημαντικό ρόλο. Μετά την αποφοίτηση του εργάζεται σκληρά ως βοηθός μηχανικού στα υπό κατασκευή φράγματα του Ασσουάν και του Ασσούτ, αλλά τα βράδια ξεκουράζεται μελετώντας καθαρά μαθηματικά από τα βιβλία του Ζορντάν *Μαθήματα Ανάλυσης* και την *Αναλυτική Γεωμετρία* των Σάλμον-Φίντλερ.

Στις αρχές του 1900 εγκαταλείπει την Αίγυπτο και την σταδιοδρομία του μηχανικού και αφιερώνεται στα μαθηματικά. Αρχικά σπουδάζει στο πανεπιστήμιο του Βερολίνου, αλλά με την προτροπή του Ε. Σμιτ συνεχίζει τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο του Γκέτινγκεν, όπου διδάσκουν ο Χίλμπερτ και ο Κλάιν. Με την διδακτορική του διατριβή το 1904 και την υφηγεσία του το 1905, εγκαινιάζει την επιστημονική του σταδιοδρομία.

Με την πρώτη του κυβέρνηση (1910-1915), ο Ελ. Βενιζέλος θα θελήσει να αναμορφώσει την παιδεία και γι' αυτό προσκαλεί τον παλιό του φίλο για να τον βοηθήσει. Το 1911 ο **Καραθεοδωρή** συμμετέχει στην επιτροπή κρίσεων των υποψηφίων καθηγητών της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών για να πληρωθούν οι έδρες που είχαν κενωθεί από την αποκληθείσα τότε εκκαθάριση.

Το 1913 ο **Καραθεοδωρή** διαδέχεται τον Κλάιν στο Πανεπιστήμιο του Γκέτινγκεν και από τότε συλλαμβάνει την ιδέα ίδρυσης ενός δευτέρου Πανεπιστημίου στην Ελλάδα. Το 1918 εκλέγεται ως διάδοχος του Φρομπένιους στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Με το βιβλίο του *Μαθήματα Πραγματικών Συναρτήσεων* (1918) κερδίζει την παγκόσμια αποδοχή και το 1919 εκλέγεται τακτικό μέλος της Πρωσικής Ακαδημίας Επιστημών.

Μετά από την πρόσκληση του Βενιζέλου το 1919, εγκαταλείπει την λαμπρή του σταδιοδρομία για να υπηρετήσει την πατρίδα του και να πραγματοποιήσει το όραμά του, την λειτουργία του Πανεπιστημίου της Σμύρνης που θα αποτελούσε τον συνδυαστικό κρίκο μεταξύ Ευρώπης, Ασίας και Αφρικής αλλά και παράλληλα θα ήταν ο πιο κατάλληλος διαμεσολαβητής μεταξύ σλαβικού και τουρκο-αραβικού κόσμου με την Εσπερία. Δυστυχώς όμως τα τραγικά γεγονότα του '22 δεν επέτρεψαν την δημιουργία αυτού του τόσο πρωτοποριακού σχεδίου. «Το Φως εξ' Ανατολών» (ονομασία που είχε δώσει ο **Καραθεοδωρή**) δεν έμελε πότε να φωτίσει τον κόσμο. Με πραγματική αυτοθυσία κατορθώνει, εγκαταλείποντας τελευταίος τις ακτές της Ιωνίας να διασώσει ότι ήταν δυνατόν να διασωθεί από τον εξοπλισμό και τα βιβλία του Πανεπιστημίου.

Διδάσκει για λίγο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στο Ε.Μ.Π. (1922-24) αλλά κατανοώντας τις δυσκολίες αποδέχεται τελικά την πρόσκληση του από τον Ζόμερφελντ και μέχρι το τέλος της ζωής του διδάσκει στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου.

Ερευνητικά εργάστηκε σε πολλούς κλάδους των μαθηματικών, θεωρία μεταβολών, θεωρία συναρτήσεων, θεωρία μέτρου, θεωρία ολοκλήρωσης, μηχανική, θερμοδυναμική, ιστορία μαθηματικών κ.α.